

بسمه تعالی

همکاران ارجمند و همراهان گرامی

با عرض سلام و احترام؛

بیش از ۴۰ سال است که به تشکل های اقتصادی و در رأس آن اتاق بازرگانی رو آوردم گمان می کردم که بتوانم گرهی از انبوه گره های این بخش از اقتصاد کشور عزیزمان را بردارم تلاش های فراوانی کردم تا خودم و همکارانم را امیدوار نگهدارم، نمی دانم موفق بوده ام یا نه، اما همین که بارها مورد تأیید و حمایت همکاران و کارآفرینان قرار گرفتم مرا امیدوار میسازد که تا اندازه ای که توان داشتم به وظایفم عمل کردم با این رسالت پیش آمدم تا بلکه سرمایه اعتماد همکاران و تجربه سالیان خویش در حوزه اقتصاد را برای بهبود وضعیت بخش های تولیدی و خدماتی بکار گیرم. گرچه فراز و نشیب های فراوانی در کار بود و اگرچه با افت و خیزها و تحمل فشارهای فراوانی روبرو بودم اما همچنان امیدوار بودم و همچنان افق ها در برابرمان گشوده بود اما دریغ و دریغ که هرچه بیشتر آمدم گام برداشتن سخت تر می شد و از درخشندگی افق ها کاسته می شد.

این سالها با هم کوشیدیم تا بلکه انسجام درونی و همکاری گروهی در موفقیت بخش خصوصی و توسعه فعالیت های اقتصادی تلاش نمائیم و نهادهای حاکمیتی را از مشکلات این بخش آگاه ساخته و آنان را برای کاهش پیچیدگی - ها، دشواری ها، ابهام ها، ریسک ها و هزینه های بیهوده و اضافه ای که بر فعالین اقتصادی وارد می شود ترغیب کنیم، اما باز هم دریغ که هرچه من و همکارانم کوشیدیم کمتر به نتیجه رسیدیم.

هنگامی که سفره خصوصی سازی پهن بود فرصت های استثنائی و پر منفعت آن به بخش هائی تعلق گرفت و حصولتی را تشکیل داد، در حالی که به حق از بخش خصوصی انتظار می رود که نقش جدی و تاریخی خود را در توسعه ملی ایران ایفا کند و تجربه تاریخی کشورهای پیشرفته هم نشان داده است که بدون حضور تمام قد بخش

خصوصی در عرصه تولید و فن آوری تحولات جدی و پایداری در جریان توسعه ملی رخ نخواهد داد ولی چه کنیم که در میان بسیاری از سیاستگذاران کشور باوری عملی به چنین نقشی وجود ندارد.

به گمان من تا زمانی که سیاست گذاران به جمع بندی روشنی درباره جایگاه و مأموریت بخش خصوصی در اقتصاد کشور نرسند و نقش روشنی در فرآیند توسعه برای بخش خصوصی قائل نشوند و به اقتضائات آن نقش پای بند نباشند هیچ امیدی برای ارتقاء نقش بخش خصوصی در اقتصاد و انجام مأموریت های این بخش در قبال توسعه کشور وجود ندارد.

به نظر می رسد هیچ تحولی رخ نخواهد داد مگر آنکه نخست مشخص شود که از نگاه حکومت بخش خصوصی چه وظیفه ای در قبال توسعه ملی دارد و برای ایفای این نقش حکومت و نهادهای حاکمیتی چه فرصت ها و امکاناتی به بخش خصوصی می دهند و از چه حمایت های اطمینان بخشی آن را سیراب خواهند کرد؟

در ظاهر از اتاق ایران به عنوان پارلمان بخش خصوصی یاد می شود و مرتباً از مشارکت بخش خصوصی در سیاست گذاری سخن گفته می شود که البته نماینده بخش خصوصی در بسیاری از مجامع و شوراها حضور دارد و این حضور این پیام را منعکس می کند که بخش خصوصی همه جا هست و از منافع خویش دفاع می کند اما در عمل اینگونه نیست و تنها یک رأی بخش خصوصی ره به جایی نمی برد و عملاً ضریب تأثیرگذاری برای بخش خصوصی در تصمیمات را به صفر می رساند.

در تمام این سال ها هدف واقعیم سربلندی نهادی بود که سال های طولانی از عمرم به آن تعلق داشتم و امروز خود را مسئول تر از هر زمانی می دانم زیرا این امانت میراث گرانبهائی است که از نیاکان و بزرگان به ما رسیده است. در طول دوره فعالیتیم در جایگاه های مختلف پیشرفت و شکوفائی کشور همواره یکی از دغدغه ها و آرمان های اینجانب بوده است در این مسیر همواره تلاشم در جهت بیان و اجرای تصمیماتی بوده است که فارغ از دسته بندی ها

و جناح های موجود ما را در این مسیر نگهدارد به نظرم بیان حقایفی که می تواند مسیر رشد و ترقی کشور را تحقق ببخشد جزء شرافت کاری افراد تأثیرگذار است.

همکاران گرامی

اتاق به عنوان قدیمی ترین نهاد صنفی و مدنی کشور با مرارت های زیادی روبرو بوده و میراث بسیار گران بهائی است که به همت انسان هائی بزرگ و شرافتمند و میهن پرست به ما سپرده شده ما در مقابل این میراث مسئولیم هیچ یک از ما حق نداریم کوچکترین انحراف از مسیر منافع ملی داشته باشیم و با انتخاب روش های ناپسند به منافع شخصی و یا حتی گروهی بیندیشیم.

امروزه هیچ عاملی مهمتر از ایجاد انسجام، همدلی و همراهی مسئولانه در بین اعضاء اتاق خاصه در هیأت رئیسه های اتاق ها دارای اهمیت نیست این انسجام می تواند عامل مهمی برای مقبولیت بخش خصوصی در نهادهای حاکمیتی باشد اگر بتوانیم فضائی ایجاد کنیم که نهادهای حاکمیتی اتاق را یاور صادق برای توسعه کشور باور کنند، بی شک خواهیم توانست اقتصاد کشور را از خطرات بزرگی برهانیم و به سوی تعالی قدم برداریم.

همکاران عزیز

امروز بر این عقیده ام که برای برآورده شدن آرزوها زمان تغییر فضا و آمدن افراد شایسته تر است معتقدم در شرایط فعلی همگی باید قبل از اندیشیدن به خود به عظمت و اعتلای کشور و توسعه بیشتر در عرصه اقتصادی و رفاه مردم نجیب ایران بیندیشیم.

اکنون احساس می کنم در شرایط موجود و در جمع بزرگان و فرهیختگان افراد کارآمدتری وجود دارند که می توانند به نحو مطلوب تری این شرایط را مدیریت کنند بر این اساس ضمن سپاس بی حد از این همه اعتماد ارزشمند که به بنده داشتید و با همکاری صمیمانه سعی در کاستن مشکلات به پیشبرد اهداف همت گماردید.

ضمن نهایت احترام به همه فعالان اقتصادی در بخش خصوصی کشور به ویژه همکاران گرانقدرم در اتاق ایران و اتاق های شهرستانها و تشکل های اقتصادی از شما خداحافظی می کنم. سال ها کار و تلاش در کنار شما فرصت و غنیمتی بود که به من ارزانی نمودید و از این بابت هم خدای منان را شاکرم و هم سپاس بی حد خود را به شما تقدیم می کنم که در طول این مدت به عنوان انسان های شریف، با وجدان و وطن پرست نهایت همکاری و مساعدت را نسبت به اینجانب مبذول فرمودید با کمال خضوع به همه شما ادای احترام می کنم و از درگاه پروردگار متعال تندرستی و موفقیت را برای شما آرزومندم و تا باشم خاطره های زیبای با شما بودن را ارج خواهم گذاشت.

با آرزوی ایرانی آباد و سربلند.

صبحدم وعده دیدار من و توست گلم	صبح در دیده بیدار من و توست گلم
سرکشیدن زافق کار من و توست گلم	روز از ره نرسد تا تو نیانی به طلوع
گل شدن رونق گلزار من و توست گلم	هیچکس در پی خاری به کویری نرود
باغ ما خسته و بیمار من و توست گلم	باغ بیگانه بهار است زبیداری او
خوب و بد این همه آثار من و توست گلم	تابه کی حسن خود و عیب مرا می شمیری
سروری لیک به کردار من و توست گلم	گرچه در عالم گفتار به آفاق سریم
خاک ما تشنه رگبار من و توست گلم	تو و من ابر امیدیم بباریم بیا

با احترام
غلامحسین شافعی
تهران ۱۴۰۲